

Veckans tanke
DEN BLOMSTERTID NU KOMMER

I dag är det 12e juni. Innan allt blev annorlunda var den här dagen inbokad för skolavslutningar i våra kyrkor. Ett av fönstren i mitt kontor vetter mot kyrkan.

Den här fredagen, skolavslutningsfredagen brukar jag titta ut, kanske gå ut för en stund. Jag ser och hör barnen. Pirriga barn i sommarkläder. De ska sjunga, stå där längst fram i kyrkan, det fotograferas. I kyrkan är det trångt, varmt, förväntan ligger i luften. Lärare och en präst pratar. Kyrkomusikern spelar psalm 199, "den blomstertid nu kommer" så många gånger de här dagarna.

I år är allt annorlunda. Skolavslutningar med elever, lärare, föräldrar pausades. När jag tittar ut genom mitt fönster är det stilla utanför kyrkan.

Annorlunda

Ändå är det skolavslutning och elever går på sommarlov. Några får sitt första sommarlov, några tar studenten och går mot en ny tid i sina liv.

I dopgudstjänsten ber vi en bön som lyder " barnen är vår framtid, vår oro och vårt hopp och vår glädje"

Jag tänker på de orden idag. Det stämmer så bra. Barnen, de unga är vår framtid. Framtiden ser olika ut för olika barn.

Några är trygga, känner förväntan. Andra barn känner en oro, kanske en rädsla när de tänker på framtiden. Den tid vi lever i nu påverkar många, inte minst barnen. Barnen hör och ser vuxnas oro. Kanske är det extra viktigt att lyssna in barnen nu? Hur mår du? Vad tänker och känner du?

Gud, idag vill jag be för alla barn som nu får sommarlov. Jag ber att de ska få vila, jag ber om sol och bad, barfotaspring på stigar och solmogna jordgubbar. Jag ber om trygghet för alla barn, ibland när jag blickar ut känner jag en oro för de unga. Hjälp mig att vara en god vuxen för de barn jag möter och har runt omkring mig.

/Anna-Karin, kyrkoherde

